

защо-то челѣкъ, като седи много врѣме празенъ, хваща да му умръзнава, и за да пропрати туй умръзваніе, понеже не знай да са занимава въ добры, работы, прѣдава са на лошявины. За туй с много нужно да започенваме отъ дѣца да побѣдяваме лѣность-та, да отбѣгваме отъ празносмѣть, и да прилѣжяваме въ полезны и похвалны работы.

Работяніе-то е нужно за сичкы а най много за онѣзи, кои-то ще добыватъ потрѣбно-то за живота' си въ потъ-та на лице то си; зашто то, ако тие са не приучатъ да бждѣтъ трудолюбивы, ако не научатъ нѣкое почтенно занятіе, кога дойдѣтъ на възрастъ, ставатъ злочесты, и немогѣтъ да имѣтъ честно срѣдство, за да придобыватъ ежедневны тѣ си потребности. И поради туй, насилваны отъ нищета и отъ лоши обичяи, впадатъ въ сѣкаквы злины, и иматъ лошы сѣтнины, като са наказватъ отъ законы-тѣ.

5. Скърбь.

Скърбь са каква онази мжка коя-то чувствуваме за случяванны намъ злины. Отъ тиези злины едни тежатъ на душа-та, и са казватъ нѣравственны, а другы на тѣло то, и са казватъ естественны. Нѣравственны злины и лошявины сж тжгы тѣ, кои-то тѣримъ за злочестины-тѣ и нужды-тѣ; Естественны пакъ, колко то произлѣзватъ отъ болѣжки, кои то осѣщамы, отъ раны, отъ болѣсти и отъ другы таквызи причинны.

Сичкы-тѣ хора сж подчинены на душевны скърби, и не са намѣрва челѣкъ, когото да не растжжва нѣкоя си мысль. Работытѣ не ставатъ